

[Finansministeren]

en trang til at komme med yderligere sparefor-
slag, tager jeg også gerne imod fra andre parti-
er. Jeg tror, vi har brug for et stort udvalg af spa-
reforslag, når vi skal finde det flertal, som vi
forhåbentlig finder, sådan at vi bredt kan stem-
me finansloven hjem den 13. december.

Henning Rasmussen (S):

Jeg har fire bemærkninger at gøre her i anden
omgang.

Den første er, at vi så tit taler om statsgælden
sat i forhold til bruttonationalproduktet, og så
er det altså kun 60 pct., og det ser ret uskyldigt
ud, selv om det er et meget højt tal. Jeg vil godt
advare imod at lade sig berolige af den procent.
For det første er 500 mia. kr. et uhyggelig højt
tal i statsgæld, og for det andet burde vi jo
egentlig sætte det i forhold til statens samlede
økonomi. I den sammenligning er det 165-170
pct. af statens samlede årlige indtægter. Det er
nok en rigtigere sammenligning, og den giver
også et klarere billede af, hvor forgældet den
danske stat er.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at jeg glæder
mig meget sammen med finansministeren over,
at betalingsbalancen udvikler sig – i hvert fald
til nu – så godt, som tilfældet er i år. Jeg vil så
føje til, at prisen har været uhyggelig høj. For-
bedringen er nok delvis hentet ved, at eksport-
ten er steget, men den er også i uhyggelig høj
grad hentet ved, at vi har et meget lavt forbrug,
og at det er skaffet frem til trods for, at vi har en
meget lav vækst – for ikke at sige næsten ingen
vækst – i produktionen i Danmark. Det siger
jeg, fordi jeg gerne vil understrege, at den situ-
ation kan vi ikke fortsætte med. Vi kan ikke
fortsætte med at forbedre betalingsbalancen
med så store hjemlige omkostninger for menne-
sker og for vores egen statslige økonomi.

Dermed kommer jeg til det tredje, jeg gerne
vil sige. Nu er tiden inde til, at vi satser noget på
at sætte sving i erhvervslivet. Finansministeren
har lettet min argumentation ganske væsentligt
ved noget af det sidste, han sagde, nemlig da
han sagde, at vi ikke skal lade os handlingslam-
me af underskuddet. Det er det, jeg har prøvet
at sige hele dagen.

Og så siger finansministeren videre: Det er
rigtigt, at vi satser 3 mia. kr. i likviditetsforskyd-
ning for at sparke gang i den økonomiske
vækst. Det er det, underskuddet forøges med i
1991, hvis regeringens forslag om skatteomlæg-

ning gennemføres – det, som man kalder skatte-
lettelse, men som jo er, hvad man kan kalde en
forsinket skatteomlægning. Det forsinkede ligger
i, at man i det første år ikke har fuld dæk-
ning for besparelsen eller for omkostningerne
ved det.

Men det afgørende er det, finansministeren
siger, at regeringen er villig til at satse 3 mia. kr.
i 1991 for at sparke gang i økonomien. Så skulle
vi forhåbentlig kunne blive definitivt fri – og nu
er mine bemærkninger ikke rettet til finansmi-
nisteren, men til andre – for den bogholderitek-
niske diskussion om besparelser og nettoud-
giftstal og alt det andet og så notere os dette
budskab: Finansministeren mener, det er øko-
nomisk forsvarligt i 1991 at satse 3 mia. kr. på at
sætte gang i hjulene.

Vi mener, at vi har bedre forslag end dem, re-
geringen er kommet med, til, hvordan man sæt-
ter gang i hjulene, og så vidt jeg kan vurdere,
koster de forslag mindre end 3 mia. kr., og vi er
sikre på, at vi får et mere sikkert og bedre resul-
tat ud af det end ved regeringens forslag om
skatteomlægninger. Men den diskussion om,
hvordan skatteomlægningerne virker, skal jeg
ikke gå ind på i dag. Den er jo foregået her i sa-
len, og den foregår videre i de forhandlinger,
der nu skal føres.

Jeg vil bare gentage: Hvis regeringen mener,
at det er forsvarligt at satse 3 mia. kr. på at sætte
gang i hjulene, og at det ganske klart er ud-
gangspunktet, og hvis man ikke er for fanatisk
med hensyn til de forslag, man selv er kommet
frem med, så er der jo luft til at gennemføre den
politik, der skal sætte gang i hjulene. Så er der
jo luft til eller plads til – og egentlig også princi-
pielt politisk plads til – at se meget fordomsfrit
på det, jeg kalder det meget bogholderitekni-
ske. Ellers har jeg ikke forstået et ord af det he-
le. Men jeg tror, jeg ikke bare har forstået et ord
af det hele, jeg har forstået det hele.

Den næstsidste bemærkning, jeg godt vil
komme med, er en bemærkning i anledning af,
hvad der er blevet sagt om, at nu kunne man så
sælge DONG. Hr. Kofod-Svendsen sagde, at
han havde valgt DONG, fordi det var et under-
skudsforetagende, og nu kunne det jo så være
interessant at se, om staten med fordel kan sæl-
ge et underskudsforetagende.

Ja, det er rigtigt, at DONG er et underskuds-
foretagende nu, men det er også 100 pct. sik-
kert, at det kun varer en kort tid. Det er en ual-